

populații ucrainene¹. În cele ce urmează voi încerca să stabilesc aria de răspîndire a numelor de locuri cu *h* în loc de *g* și să răspund la întrebarea dacă pe întinsul acestei arii există și un alt strat — mai vechi — de toponimice slave, în care *g* s-a păstrat ca o oclisivă, indicînd un strat etnic slav meridional mai vechi, deosebit de cel ucrainean, mai recent, părere susținută și de acad. Iorgu Iordan.²

Înainte de a proceda la enumerarea toponimicelor slave prezentînd trecerea *g* > *h*, e neapărat necesar să deosebim toponimicele aparent slave, dar care provin de la populația romîneasă (sau maghiară), de toponimicele propriu-zis slave, create de populația slavă înainte de asimilarea ei. Numai toponimicele care provin incontestabil de la populația slavă ne pot da indicații asupra graiului slavilor care au locuit în trecut într-o regiune oarecare a țării noastre. E posibil ca printre toponimicele pe care le bănuim de a fi fost create de romîni să se găsească și de acelea care provin de la slavi, dar atîta timp cît există o îndoială asupra provenienței unui toponimic de la slavi sau de la romîni (respectiv de la maghiari), el nu ne poate servi de indiciu sigur privind caracteristicile dialectale ale graiului slav dispărut din preajma toponimicului respectiv. De aceea sîntem nevoiți să renunțăm la mărturia unor nume de locuri care pot avea la bază apelative romînești sau nume de persoane romînești de origine slavă. Aceste toponimice provin, sau pot proveni, de la populația romîneasă.

Un astfel de toponimic, foarte frecvent pe teritoriul țării noastre, este *Bahna*. Oriunde apare, el a putut fi creat de romîni din apelativul romînesc *bahnă* «loc mlăștinos, acoperit cu iarbă sau cu stuf» (DLRM, s. v.), care prezintă și derivatele *bahniță*, *băhnar*, *băhniș* «regiune cu locuri mlăștinoase», *a băhni*, *băhnit* (apă băhnită «apă stătută, cu miros neplăcut»), *băhnos* «mlăștinos». Toponimicul *Bahna* se întîlnește în mai multe regiuni ale țării. Cel din raionul Turnu-Severin (numele unui mic afluent al Dunării și al unui sat) e pronunțat de localnici *Bagna*³. *Bahna* mai apare ca nume de sate în raioanele Cîmpulung (*Bahna Rusului*) și Tirgu-Neamț, iar sub forma unor derivate în raioanele Muscel (*Băhneni*), Buhuși și Piatra-Neamț (*Băhnișoara*), Vaslui (*Bahnari*), Huși (*Bahnariul*) și Moinești (*Băhnașeni*). Ca nume topic e foarte frecvent mai ales în Moldova⁴. Apelativul *bahnă* e considerat de dicționarele noastre etimologice ca fiind de origine ucraineană (cf. ucr. *багно*, rostit *bahno* «mlăștină, baltă, noroi»). În cazul acesta, toponimicele *Bahna* din Muscel, Mehedinți și Banat ar indica o răspîndire a unui element ucrainean pînă la granița apuseană a teritoriului romînesc. Am văzut însă că localnicii din raionul Turnu-Severin pronunță acest toponimic *Bagna*. Aceasta poate să fie forma veche, dinaintea trecerii grupului *gn* la *hn*, schimbare care s-a putut produce pe teren romînesc. E sigur că *Dragna*, (Valea) *Dragnei* (MDGR, V, p. 218 urm.) e identic cu *Drahna*, (Piatra)-*Drahnei*, (Cîmpia)-*Drahnei*

¹ Vezi Iorgu Iordan, *Sprachegeographisches aus dem Gebiete der rumänischen Toponomastik*, în *Contributions onomastiques*, p. 15 urm. și 18 urm. Vezi și Margareta Ștefănescu, *Rusismele-rutenismele din toponimia romîneasă*, în «Arhiva», XXXI, 1924, p. 202 urm.

² În *Contributions onomastiques*, op. cit., p. 21. Cf. și M. Ștefănescu, în «Arhiva» vol. XXVIII (1921), p. 80.

³ Vezi Candrea-Densusianu-Speranția, *Graiul nostru*, I, București, 1906, p. 5.

⁴ Vezi MDGR I, p. 193 urm.